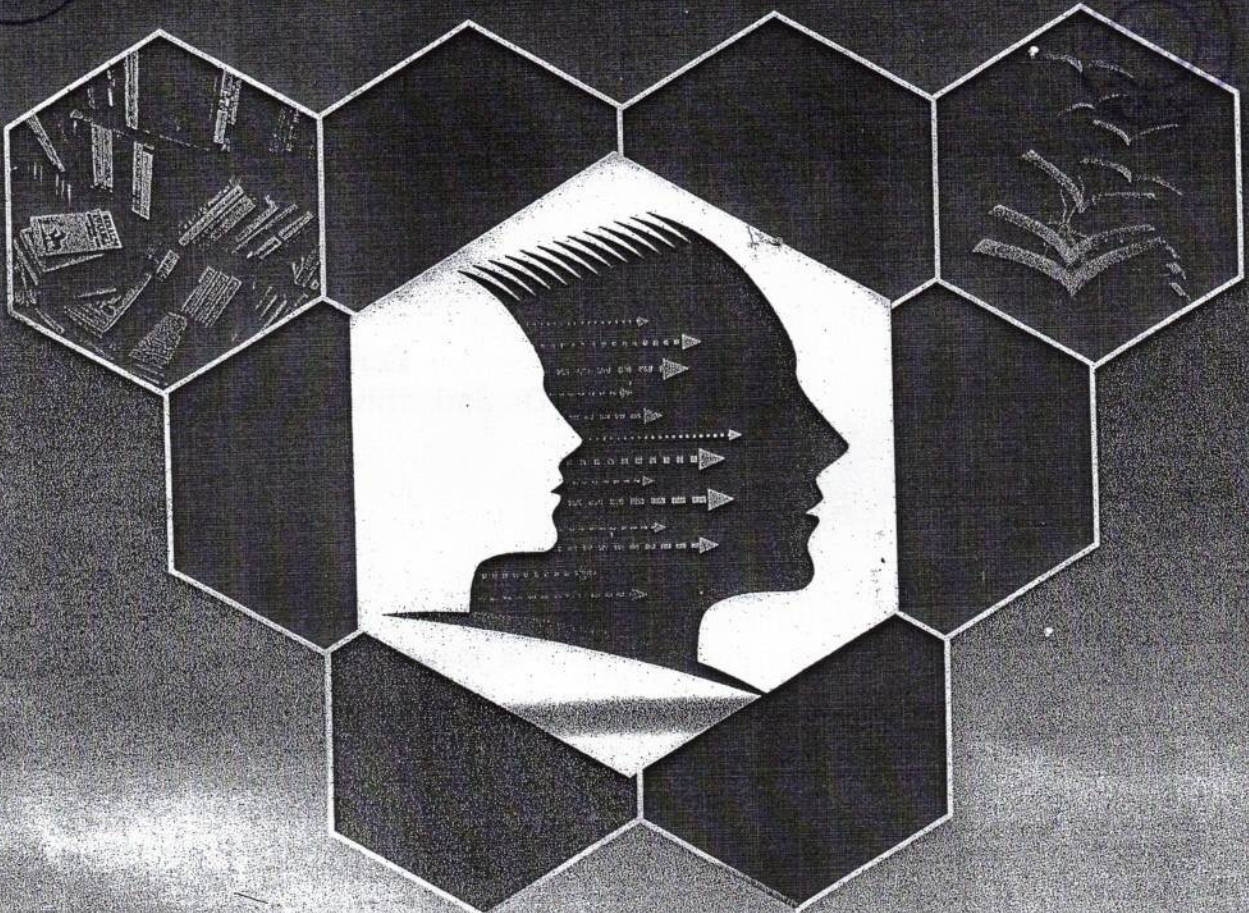

UGC Approved

POWER OF KNOWLEDGE

An International Multilingual Quarterly Refereed Research Journal

VOLUME : I ISSUE XIX Jul to Sep 2017

ARTS | COMMERCE | SCIENCE | AGRICULTURE | EDUCATION
MANAGEMENT MEDICAL | ENGINEERING & IT | LAW | PHARMACY
PHYSICAL EDUCATION | SOCIAL SCIENCE | JOURNALISM

Editor

Dr. Sadashiv H. Sarkate

E-mail : powerofknowledg3@gmail.com

www.powerofknowledge.co.in

२६	Religious Pluralism and Identity problem in India	Mr. Shaikh Gafoor Ahmed	८४
२७	Indian Muslims: Political Ideology and interreligious harmony	Dr. Farooqui Quayyum M. Younus	८९
२८	Benefits of Yoga for Personality Development	Prof. Dr. Vilas Gunde-Patil	९४
२९	भक्ती चळवळीतील परखड व्यक्तिमत्व : संत सोयराबाई	डॉ. मृदु सखिला गंगाधरराव	९७
३०	छ. शिवाजी महाराजांचा वैज्ञानिक दृष्टिकोन	डॉ. टी. आर. पाटील	१०१
३१	शाहीर शरद मुसळे यांची जगनाटये	पा. डॉ. दिलीप कसबे	१०४

Principal
C.S.M.'s Arts & Commerce College
Chakan, Tal-Khed, Dist-Pune

- "Power of Knowledge" is a journal of RNI, Ministry of Information & Public Relations, Government of India. Research papers in all subjects in "Power of Knowledge" should be typed and submitted in double typed papers. It should be sent through registered post. The papers should be enclosed in a separate envelope.
- The writer should retain a copy of the paper and the whole responsibility is compulsory with the writer.
- Directions regarding for the journal are given in the English Times New Paper, Hindi & Marathi ISM.
- Research paper should be typed and should be mentioned.
- There should not be any plagiarism.
- If the research paper is published, the publisher & printer of "Power of Knowledge" will be responsible for the recognition of the paper.
- Editor, Printer, Publisher, etc.
- All the postal contact should be through registered post.
- Dispute shall be subject to the jurisdiction of the court of law.

Ideas expressed in "Power of Knowledge" are the property of the publisher & printer of "Power of Knowledge". At the same time it is made clear that if writer has any objection, action. Hence, it is clarified from the publisher & printer.

शाहीर शरद मुसळे यांची वगनाटये

प्रा. डॉ. दिलीप कसबे

मराठी विभाग प्रमुख

कला व वाणिज्य महाविद्यालय चाकण

शरद बबनभाऊ मुसळे यांचे शिक्षण सासवड येथे झाले. त्यांचा जन्म ६.८. १९४४ रोजी पुण्यात झाला. मॅट्रीक पास झाल्यानंतर सासवडचे प्राध्यापक श्रीरंगमुनी यांच्यामुळे नाटकाचे वेड लागले. त्यावेळी त्यांनी विविध कार्यक्रमात भाग घेतला. सभा, गॅदरींग अशा स्वरूपाच्या कार्यक्रमांना हजेरी लावली. दहा अकरा वर्ष वय असतांना सुप्रसिध्द तमाशागीर कै. दत्तोबा तांबे शिरोलीकर यांचा तमाशा पाहिला रंगमंचावर दत्तोबा तांबे व खंडू खेडकर यांचे वग नाटयातील संवाद पाहिले. वगनाटय धर्मिक होते परंतु त्यातील कॅमेडी आवडली. बरेच दिवस डोक्यात घोळत राहिली. त्यातुनच शाटेर असतांना नाटकात काम करण्याची आवड निर्माण झाली. मग चित्रपट आवडायला लागले. पुण्यात जावून देवानंद यांचा चित्रपट पाहिला. आणि नाटकात काम करण्याची इच्छा बळावली. मनातुन सारख वाटायच आपणही असे काही करावे. मग दहावी झाली. त्या वेळी दहावीला खूप किंमत होती. सहज कुठेही नोकरी लागत असे पण ते नोकरीच्या मागे न लागता नाटकाकडे अकर्षित झाले. नाटकात काम मिळावे म्हणून पुण्यात येवून राहिले. पुण्यात प्रसिध्द नाटय लेखक व दिग्दर्शक श्री. नानासाहेब कश्यप यांना भेटले. नाटय सहकार ही त्यांची नाटक कंपनी होती. त्यांच्या कंपनीत प्रसिध्द अभिनेते काशिनाथ घाणेकर काम करीत होते. पुण्यातच राहून मिळेल ते काम करायचे पण नाटय प्रशिक्षण घ्याचे असे मनात ठरवून टाकले. एका कंपनीत काम मिळाले. महिना साठ रूपये मिळू लागले सर्व महिन्याचा खर्च भागवून उरलेले पैसे नानासाहेब खर्च करायचे ठरविले. त्यांचे शिष्यत्व पत्करले. त्याच्याकडून नाटयाचे प्रशिक्षण तर मिळालेच पण नाटकात कामेही मिळाली. त्यांनी मुला सारखे सांभाळले. डायलॉग कसे फेकायचे, शब्दाची फेक कशी असावी, हे ज्ञान दिले. नाना त्यावेळी नाटकातील पोट किडा होता. एके दिवशी त्यांनी हंसा वाडकरांचा पत्ता दिला. मुंबईची त्यावेळी माहिती नव्हती. कंडक्टरला विचारले, मंबईचे तिकिट द्या. ते म्हटले, मंबईला कुठे उतरायचे दादरला की भायखळा. मग आठवले, आपला एक वर्ग मित्र इथे आहे, मग म्हटले भायखळा द्या. बस मध्ये दोन जळगावची माणसे भेटली, त्यांच्याशी गप्पा गोष्टी झाल्या. ते म्हटले, तुमची नाटय सृष्टीत ओळख नाही, आणि तुम्ही तिथे कसे जाणार. तुम्ही आधी काम करा. पैसे कमवा आणि मग जा. पण त्यांचे म्हणणे पटले नाही. त्यांनी त्यावेळी पाच रूपये दिले व म्हटले की, काम मिळे नाही तर याचा उपयोग करा. भायखळा स्टेशनवर उतरल्यावर त्यांचे शब्द आठवले आणि रडायलाच आले. काहीच असूचत नव्हते. मग इसाण्याच्या हॉटेलमध्ये चौकशी केली, थिअटरमध्ये चौकशी केली, पण काम मिळाले नाही. शेवटी मुसलमानीच्या हॉटेल मध्ये काम मिळाले. त्यांनी टेबल व खुर्ची पुसून घेतली आणि संध्याकाळी चार आणें मिळाले. तिथे सहा महिने काम

केले. सुट्टी मिळली की चालू झाला. एकदा फिर पाटर्न होत्या. नावे वाचले वाटली. मनात म्हटले की, काढून आत प्रवेश केला. चालली होती. मनात म्हटले त्यांची भेट घेतली. त्यांना तिकिटे फाडा, दोन महिने बांगडीवाले शेठ वारले होते घेतले होते. इस्माईलशेंठ रात्री सात ते दहा पर्यंत सिंगळ्या नामावत पाटर्न वर्ष काम केले.

तिथे कासू वारू माणिकराव कवठेकरही हे बसवले होते. त्या वगनाटय माणिकरावांनी शाब्बासक नेले, एक महिन्यात साडेचारशे रूपये मिळाले. संपल्यानंतर परत थिअटर केला. त्यावेळची ती माणिकराव घेऊन दिवसभर बाजारात झाला. काही दिवसांनी त्यांचा पैठणला सामना काळीज हे वगनाटय की, हे सिझन संपल्यावर रूपये उचल दिली आणि होते. मग पुण्यातच वगनाटय होत असत ते सुरूवात केली. चित्तोज होते. या वगनाटयात जाधव गंगापूरकर. एक पार्टीत कोणीच नव्हते. हो म्हटले मनावर दड यशस्वी करायचे आप

Principal

S.M.'s Arts & Commerce
Chakan, Tal-Khed, Dist-P